

at den ikke vil affstaa Flaaden. Men skal der være en Flaade, maa der ogsaa være Mandskab til den, og skal det faste Mandskab bo i Nyboder, maa det bo saa anstændigt og sundt, som Tidens Fordringer tilstede det. — Dermed skal jeg standse. Naar jeg ser tilbage paa Finantslovsforslaget i dets Helhed saavel som i den enkelte Retning, der vedrører Flaaden, kommer jeg til det Resultat, at et saa negativt Finantslovsforslag som dette, der ubelukkende er bygget paa Nei-Theorien, indeholder en alvorlig, kraftig Opfordring til Regjeringen og Landstinget om at vise, at ogsaa vi kunne sige Nei!

Blom: Jeg antager, at Stemningen i dette Thing lige overfor det foreliggende Finantslovsforslag i sin Helhed allerede er kommen saa tydelig til Orde, at jeg ikke behøver at gjøre mig til yderligere Talsmand for denne Stemning. Jeg tror ikke, at der efter, hvad der er passeret i Gaar og nu i Dag, kan være Tvivl om, at den overveiende Mening her i Landstinget er den, at det vil være aldeles nødvendigt at optage Finantslovsforslaget til Granskning i dets Enkeltheder, for at dette Forslag kan faae den saglige Behandling, som det bestoværrer ikke har faaet i de 4½ Maaned, der ere hengaaede, siden det blev forelagt for Rigsdagen af Regjeringen. Jeg skal under disse Omstændigheder kun tillade mig i al Korthed at fremhæve nogle enkelte Punkter, som jeg gjerne vilde tillade mig, om jeg saa maa sige, at lægge et godt Ord ind for, nemlig nogle af Regjeringen forlangte Bevillinger, som forekomme mig at være meget nødvendige og meget nyttige, navnlig Bevillinger paa det Omraade, som ligger nærmest for mig, Bevillinger til Landkrigsvæsenet. De findes, som bekendt, paa 2 Paragrafer, dels de saakaldte ordinære Bevillinger paa § 22 og dels de extraordinære paa § 26. Hvad Bevillingerne paa det ordinære Budget angaar, da vil jeg tillade mig at fremhæve et Par Bevillinger, som ere blevne nægtede, og som forekomme mig at have en meget stor Betydning, saa at det vistnok vil blive gjort til Gjenstand for en nøiagtig Overveielse, om de ikke bør sættes ind igjen. Jeg skal blandt saadanne Bevillinger kun fremhæve nogle ganske enkelte, for ikke at blive for vidtløftig. Der er forlangt til feltmæssige Skydeøvelser en Bevilling af i Alt 20,600 Kr. foruden nogle Penge, som ville medgaa til Transportomkostninger til disse feltmæssige Skydeøvelser. Jeg tror, at man ved at undersøge den Sag nærmere vil finde, at disse Øvelser, til hvilke der er forlangt Penge af Ministeriet, navnlig Øvelser til Skydning af

Jodfolkene ude i Marken, ere af meget stor Betydning for vort Jodfolks Brugbarhed, og Vigtigheden af disse Øvelser er saa stor, at den rigelig vil svare til den forholdsvis ikke meget bethdelige Udgift, de ville udkræve. Der er endvidere forlangt til Forøgelse af Seletøisbeholdningen paa Tøihuset et Beløb af 42,000 Kr. Disse 42,000 Kr. ere efter min Mening en meget nødvendig Udgift; thi Forholdet er dette, at hvis der ikke bevilges Noget til at købe nyt Seletøi for i Aar, vil Artilleriet om et Aar, naar dette Finantsaar løber ud, befinde sig i den allerstørste Forlegenhed med at holde de Kanoner, som en Gang ere bevilgede, og de Train-fjøretøier, som høre hertil, bespændte, fordi Seletøiet er i en saa daarlig Forfatning, at der nødvendigvis maa sørges for, at vi faae noget nyt til Reserve. Jeg vil altsaa bede det høie Thing meget indtrængende om at tage denne Bevilling om Seletøi under noie Overveielse. Paa § 26 finder jeg nogle Bevillinger, ved hvilke jeg ikke skal opholde mig, idet jeg antager, at dette høie Thing allerede for længe siden, i Grunden allerede for flere Aar tilbage, har dannet sig en fuldstændig begrundet Mening om deres Nødvendighed, deres absolute Nødvendighed, det er Bevillingen til nye Kanoner til Tretroners Kasematter og Bevillingen til at forstærke Søforternes Krudtmagasiner saaledes, at en Tjende ikke kan sthyde lige ind i dem igjennem de Mure og Jordmasser, som skulde dække dem. Jeg skal, da jeg antager, at Meningen om disse to Bevillinger er tilstrækkelig fæstnet her i Landstinget i Forveien, ikke opholde mig videre ved dem. Men der er andre Bevillinger, som jeg kunde ønske at lægge et godt Ord ind for. Der er forlangt af Krigsministeriet til Prover og Forjøg et Beløb af 74,100 Kr., hvilket af Folkethinget er nedsat med 54,000 Kr., altsaa til omtrent 20,000 Kr. Jeg kan kun sige saa Meget, at hvis denne Bevilling opretholdes med dette formindskede Beløb af kun 20,000 Kr., vil det have den allerstabeligste Indflydelse paa Forjøg, som allerede ere i Gang og allerede have været i Gang i et Par Aar, paa omsider at tilveiebringe, ikke nyt Skyts — thi det vilde koste en større Sum — men paa at tilveiebringe Modeller til nyt Skyts, som vi kunde indføre i Stedet for det aldeles forældede Fæstnings-skyts og Positionsskyts, som vi have. I dette Dieblit have vi nemlig ikke en Fæstningskanon — naar jeg undtager de 8 Kanoner, som en Komite af danske Kvinder nylig har skjænket Armeen — der er yngre end 1865. Det vil derefter ikke falde underligt, at vort Fæstnings-skyts befinder sig i en